

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2021. október 14.
(csütörtök)

Szepesy László

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

Énekek: 165,1-3, 165,5-6

Alapige: Máté 5,27-28

„Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne paráználkodjál! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.”

Imádkozzunk!

Ahogy énekeltük, szerető mennyei Édesatyánk, valóban igaz az, hogy méltó vagy arra, hogy leboruljunk Előtted, és imádjunk Téged, mert valahányszor megengeded nekünk azt a kegyelmet, hogy az Igében Téged jobban meglássunk, megtudjuk, mekkora a Te szeretetednek nagysága irántunk, akkor valóban csak ez lehet az egyetlen, Hozzád méltó igazi válasz, hogy leborulva imádjunk Téged. Urunk, számtalan alkalommal látjuk az életünkben a Te hosszútűrésedet, kegyelmedet, minket kereső szeretetedet, és mégis mintha érzéketlenek lennénk, nem válaszolunk erre, hanem éljük tovább saját gondolataink szerinti életünket. Bocsásd ezt meg nekünk, és bocsásd meg, amikor életünk másról szól, mint a Te imádatodról, amikor a hétköznapijaink csak ebben a földi dimenzióban telnek el, és nem nézünk az odafelvalókra, nem imádjunk Téged, nemcsak istentiszteleten, hanem

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

valóban őszinte szívvel, lélellettel, lélekkel és igazsággal, a Te parancsolataidra igyekező lélellettel. De köszönjük, hogy Te vagy az, aki ebben is meg tudsz minket változtatni, Te vagy az, aki meg tudsz tisztítani, szentté tudsz tenni bennünket. És Krisztust ezért is adtad nekünk váltságul, áldozatul, és azért támadt fel, hogy mi is új életben járassunk. Köszönjük Neked ezt az új életet, köszönjük, hogy ebben erősítesz újból és újból bennünket.

Kérjük, hogy a ma este során is mutasd meg nekünk a Te szentségedet, tisztaságodat, mindazt, ami Hozzád illik, és segíts, hogy elhatárolódjunk attól, ami ellenkezik akaratoddal, megutáljuk, és elsősorban magunkra nézve igyekezzünk küzdeni az ellen. Így kérjük, hogy hirdettesd most is úgy az ígét, hogy az a szívünkbe jutva változást eredményezzen, gyümölcsöt teremjen a Te dicsőségedre, és úgy is, hogy ebből részesüljenek szeretteink, mindazok, akikkel együtt élünk nap mint nap. Ezért kérjük, legyen ígéreted szerint áldásod a ma esti alkalmunkon, hiszen a Te nevedben jöttünk össze, és kérjük a Szentlélek kegyelmét, munkáját, és hogy az engedelmeség lelkével támogass bennünket.

Kegyelmedben bízva, kérünk, hallgass meg minket!

Ámen.

Igehirdetés

Mai igénkben Jézus Krisztus a hetedik parancsolatot magyarázza, mégpedig úgy, hogy egyrészt abból jobban megértsük a paráznaság bűnének természetét, másrészt pedig úgy, hogy a nagy parancsolat szerint megtanuljunk jobban szeretni felebarátainkat, mint magunkat. És pont ezért, mivel Krisztus minden parancsolatot minden embernek adott, ezért hadd fogalmazzak így: minden korosztály érintett ebben a parancsolatban, még hogyha esetleg már kevésbé kísértenek bennünket hasonló kívánságok, akkor is a Tízparancsolat minden egyes mondata pozitíve minden egyes hívőt az Istennek odaszentelt életre ösztönöz és bátorít, így ez a hetedik parancsolat is. Ezért nem legyinthetünk és mondhatjuk, hogy ó, én ezen már túl vagyok, ez engem nem érint. Mert az a felszólítás, hogy hogyan szeresd felebarátodat, tartalmazza ez a parancsolat is.

Először magáról a bűnről szeretnék röviden szólni a Testvéreknek, majd másodszor azt néznénk meg, hogy megváltó Urunk pozitíven milyen utat ad elénk, és milyen utat akar nekünk mutatni ez által a parancsolat által, hogy abban járjunk.

Magáról a paráznaság bűnéről sok mindent elmondhatnánk. Mikor készültem a mai alkalomra, annyi mindent írtam fel, hogy akár egy külön igehirdetés-sorozat is lehetne tartani (amit nem fogok), de ma csak néhány gondolatot szeretnék kiemelni a Testvéreknek magáról a bűnről és a bűn természetéről.

Először is látnunk kell azt, hogy ennek a bűnnek megítélésében mennyire meghatároz még sajnós minket, hívőket is az, amit társadalmunk, népünk erről a témáról gondol. Az, hogy a társadalom hozzáállása a paráznaság megítélésben mennyit változik, mindenki számára szembeötlő. Például 100 évvel ezelőtt a válás nagy szégyennek számított, ma pedig a statisztikák szerint hazánkban minden negyedik házasság végződik válással. A nemi életről ma már úgy gondolkodik a többség, hogy bolond az az ember, aki vár a házasságig vele, és az a természetes, ha néhány randi után – ahogy mondani szokták – testi kapcsolatba lépnek egymással a felek. Régebben az intim élethez és szférához tartozott a nemiség témája, még beszélni is szégyenteljes volt erről, ma pedig egy reklámot sem tudnak a nélkül elkészíteni, hogy valami kihívó, szemérmetlen dolog ne jelenne meg benne. Mindezek a változások társadalmi szinten mentek végbe, de természetesen a társadalom egy nagy, megfoghatatlan egész, hadd fogalmazzak így, a társadalom mögött emberek vannak, emberi szívek és gondolkodás, ne általánosítsunk, itt az emberi szívekben történt változásról van szó. És ebbe az újfajta gondolkodásba nőnek bele – mondjuk ki – a mai újabb generációk: gyermekeink, unokáink, dédunokáink ezzel a szemlélettel találkoznak. Ezt látják maguk körül, sajnós sokan a családjukban is, ha nem a szűk családban, akkor a rokonság körében, vagy ha netán ott nem, akkor a világban biztosan. A gyermekek akár már csoporttársaik, osztálytársaik életében is szembesülhetnek ezzel. De sajnós elmondható ez egyházunkról is, hogy megnőtt a válások száma, még lelkészek körében is. Ezekkel a példákkal viszont nem azt akarom mondani, hogy régebben minden szebb és jobb volt, a Bibliának nem ez a fő üzenete, Testvérek, és nem is igaz ez. Mert ha az emberiség történelmét megvizsgáljuk, számtalan olyan korról találkozunk, amikor rosszabb erkölcsi állapotok uralkodtak, mint napjainkban. Gondoljunk csak Krisztus és Pál apostol korára. A görög és római kultúra szerves része volt a homoszexualitás elfogadása, a rabszolganők meggyalázása, a prostitúció elfogadott szokása, az, hogy a házastársak szeretőt tartottak, és azok lógtak ki a sorból, akiknek nem volt, és még sorolhatnánk. Vannak korok, amelyek rosszabbak voltak napjainknál. De azt is tudjuk, hogy ugyanezek a régi bűnök későbbi korokban is megisméltődtek, hol eltűntek, háttérbe szorultak, hol ismét megjelentek. Nem kell messze visszamennünk a történelemben (még 100 évet sem!), hogy lássuk ezeket a kicsapongásokat és erkölcstelenségeket, és látjuk a mai tendenciákat is. Csupán arra akarom a Testvérek figyelmét felhívni mindezekkel, amiket elmondtam, hogy vannak olyan történelmi időszakok, amikor kisebb vagy nagyobb társadalmi nyomás nehezedik az emberre mind a kísértés tekintetében, mind a bűnnel kapcsolatos felfogását illetően. Korunkat egyértelműen azok közé az időszakok közé lehet sorolni, amikor a paráznaság

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

bűne társadalmilag nézve elfogadottá vált (és még megyünk lejjebb a lej-tőn), és annak, aki Isten törvénye szerint akar élni, határozottan a közfel-fogással szemben kell megélnie hitét, és küzdenie azért, hogy ha a Biblia igazságai szerint akar élni.

Másodszor: arról is beszélnünk kell röviden, hogy minél elfogadottab-bá válik kultúránkban az erkölctelenség, annál inkább szűkül azon bűnök köre, amit az emberek a paráznaság kategóriájába sorolnak be, egyre ke-veőbb mindenre mondják azt, hogy ez az. Sokan hallva ezt a szót, hogy paráznaság, nem is igen tudnak már vele mit kezdeni, a hétköznapi beszé-dünkből is kikopik. Más szavakat használunk, olyanokat, amelyek tompít-ják az elkövetett tett súlyosságát. A legtöbb ember a paráznaságot leszűkíti és azonosítja a házasságtörés bűnével. A paráznaságot Krisztus korában is elsősorban az elkövetett tettel azonosították, azaz azzal, amikor egy férj vagy feleség nem a házastársával, hanem valaki mással lépett szexuális kapcsolatba. Krisztus ezért fogalmaz így, hogy „*hallottátok, hogy meg-mondatott...*” Nem a mózesi ígére utal, hanem a farizeusok magyarázatá-ra, hogy ők megmondták nektek, hogy az a paráznaság, ha valaki házasság-törő. Leredukálták a paráznaság bűnét csak a házasságtörésre, és Krisz-tus ez ellen lép fel, azt mondja, hogy nem, a paráznaság sokkalta több.

És miközben leredukálják a jelentését ennek a bűnnek, és a kereteit, ezzel párhuzamosan azt is megfigyelhetjük, hogy a házasság értéke is csök-ken. Jézus Krisztus korában is ugyanez volt megfigyelhető, a házasság Is-tentől rendelt intézménye hasonló módon válságba került akkoriban, mint napjainkban, hiszen annyira semmibe vették a házasságot, hogy mondva-csinált okok miatt is megengedték a férjeknek, hogy elváljanak feleségeik-től. Biblián kívüli forrásokból tudjuk például, hogy előfordult az izráeli-ták között olyan eset, hogy egy férjnek nem ízlett a felesége főztje, és ezért válólevelet adott neki, és törvényileg elfogadták ezt a lépését. Döbbenetes! Akkoriban sem becsülték semmire a házasságot, és ma is efelé kezdünk tartani. Azonban a paráznaság bűnének ilyenfajta leszűkítése, hogy az csak a házasságra vonatkozó bűn lenne, nem egyezik meg a Szentírás tanításá-val, Isten parancsaival. A mózesi törvények részletesen beszélnek a paráz-naság sokféle fajtájáról. Mert például a Szentírás paráznaságnak nevezi a házasság előtt nemi életet, ahogyan a többnejűséget (különbéle kultúrák-ban még napjainkban is), magát a házasságtörést, vagy a szexuális zakla-tást, a nemi erőszakot, a homoszexualitást, magamutogatást, önkielégítést, vérfertőzést, prostitúciót, pornógráfiát, és még sorolhatnánk. Számptalan faja létezik a paráznaságnak. Isten az Ószövetségben paráznaságnak ne-vezi az Ő elhagyását és bálványistenek imádását is, de felhívnam a Testvé-rek figyelmét, hogy a paráznaság kifejezés ezen jelentése nem annyira je-lenik meg a Tízparancsolat második kőtábláján, amiben az Úr elsősorban

az ember-ember közötti kapcsolatot szabályozza parancsolatai által. Az Ószövetség más részeiben ezt is jelenti ez a kifejezés, hogy az Úrhoz hűtlenek lettetek, de a második kőtáblán inkább – Krisztus is ilyen értelemben – az ember-ember közötti bűnre fókuszál. Nekünk tehát vigyáznunk kell arra, hogy ne korunk határozza meg, hogy mit tartunk bűnnek, és mit értünk paráznaság alatt, és mit nem. Nekünk Isten igéjéhez kell ragaszkodnunk, az Ő akaratához kell igazodnunk, és ahhoz kell az erkölcsi mérceket, gondolkozásunkat igazítanunk. Ne hagyjuk, hogy bennünk is leszűküljön egy bűn értelmezése. (Ez egyébként nem csak a paráznaságra nézve igaz, hanem más bűnnel kapcsolatban is megfigyelhető jelenség napjainkban.)

Harmadszor: Krisztus a Hegyi beszédben határozottan arra mutatott rá, hogy a paráznaság – ahogyan a többi bűn is – nem a cselekedettel kezdődik, hanem a szív gonosz kívánságával, azzal, amikor az emberen eluralkodnak bűnös vágyai. Ezért mondja azt Urunk, hogy ha *„valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében”*. Az ő szívében zajló bűnről van itt szó. Ebben a mondatban a hangsúly a *„gonosz kívánság okáért”* kifejezésen van, nem azon, hogy az asszonyra tekint. Mert egy asszonyra rá lehet nézni úgy is, hogy az ne legyen bűn, egy testvérre nyugodtan rá lehet nézni testvéri szeretettel. Krisztus azt hangsúlyozza, hogy a gonosz kívánság, ami a szívben van, az, ami bűnné, megbámulássá teszi a másokra való nézést. A bennünk lévő kívánság. Jakab apostol még világosabban leírja nekünk a bűn születésének folyamatát levelének első fejezetében, amikor azt írja: *„mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti”* – itt is csábító kifejezések, hogy magához akarja vonni, édesgetni – *„a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogván, bűnt szül.”* Jézus Krisztus itt ugyanerről beszél. Azaz a bűn nem a cselekedettel, a tettel kezdődik, hanem azzal, ha valakinek az akaratát rabul ejti a gonosz kívánság, és elhatározza magában, hogy enged annak, enged a bűn befolyásoló erejének, és leomlanak benne a gátlások, a védekező falak. Krisztus erre akart rámutatni, hogy a bűnnel ne csak cselekedeti szinten kezdjünk küzdeni, hogy valamit ne tegyek meg, ez mindig tévút, Testvérek, és kudarchoz fog vezetni, hanem hogy mélyebben, a szívedben kezdj el harcolni a szíved gondolataival, kívánságaival. Ez a krisztusi bűnértelmezés és – magyarázat, hogy a bűn a szívben kezdődik, nem a tettel, sokakat megbotránkoztat – Jézus korában is és ma is –, nagyon sokan nem értenek ezzel egyet. Sok, magát keresztyénnek mondó egyház vallja azt, hogy a bűn a cselekedettel kezdődik, gondolatban pedig nem lehet vétkezni az Úr ellen. Itt Krisztus ennek ellene mond.

Az ezt képviselők úgy gondolkodnak, mint az a férj, aki egyszer elment sétálni a feleségével, és amikor az utcán velük szembe jött egy csinosabb

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

asszony, akkor a férj úgy érezte, hogy meg szabad bámulnia őt. A felesége természetesen szóvá tette ezt a dolgot, mire a férj csak annyit mondott: hűséget fogadtam neked, nem vakságot. Ez lefordítva annyit jelent: nem tettem semmi rosszat ellened, hiszen nem csaltalak meg, csak megbámultam egy másik nőt, és te elégedj meg ezzel a fajta hűséggel. Krisztus viszont pont az ilyen felfogás ellen lép fel, és tanítja azt, hogy már a gonosz, parázna tekintet, kívánság is bűn Isten szemében. Ez a fajta gondolkodás abban is hibázik, hogy szétválasztja az ember testét és lelkét, mert úgy véli, hogy amíg testileg nem vétkezik, addig ártatlan marad, Krisztus viszont pont arra hívja fel a figyelmünket, hogy a paráznaság a lelkünket fertőzteti meg, a szívünket, a gondolatainkat elsősorban (aztán a testünket is, ha tetté válik).

A test és lélek ilyen fajta szétválasztása egyébként gyakran megjelenik a paráznaság bűnében is abban az esetben, amit Krisztus itt említ, hogy valaki úgy tekint a másikra. Ugyanis gondoljuk végig, hogy az az ember, aki szemével – bocsánat – levetkőztet másokat, nem tesz mást, mint a másik embert egyszerű testté alacsonyítja le: az nem egy ember, az csak egy emberi test. A parázna ember szívében megjelennek a testi kívánságok, a bujaság, kéjvágy, és hogy ezt a fajta éhségét csillapítsa, a másikat bámulja. De e közben a másik emberre nem úgy gondol, mint egy teljes emberre, mint érzelmekkel rendelkező, szeretetre vágyó, tervekkel, gondolatokkal, saját étellel bíró embertársára, hanem mint pusztán testre, mint egy tárgyra – bocsánat a nagyon csúnya kifejezésért –, mint egy húsdarabra, ami által kielégítheti éhségét. A személyiségünket adó lélektől megfosztja a másikat, és csak a testére koncentrál. Úgy néz a másikra, mint egy egyszerű eszközre, aki által ki tudja elégíteni romlott és tisztátalan vágyait. A paráznaság bűnét ilyen szempontból nézve, – és most valami furcsát fogok mondani –, egy házasságon belül is el lehet követni egy harmadik fél nélkül, úgy, ha az egyik fél minden szeretet, kötődés, hűség nélkül úgy tekint a másikra, mint szexuális vágyainak kielégítőjére, mint egy eszközre (ez egy házasságon belül is előfordulhat, hogy valaki ennyire elhidegül a házastársától). Ez a fajta torz emberkép és a másik ember kihasználása teljes mértékben ellenkezik Isten azon tervével, miszerint a testi kapcsolat egy igazi, őszinte szeretetkapcsolat csúcsa, amelynek csak a házasságon belül van meg a helye. Ez Isten terve és akarata.

De a parázna kívánság nemcsak a másik embert alacsonyítja le, hanem magát a parázna embert is. Ugyanis az ilyen büntől szenvedő emberben a test kívánságai uralkodnak a lélek felett, és annak minden képességén, a gondolkozásán és lelkiismeretén is erőt vesznek. A parázna ember gyakran elveszti az eszét, és elhallgattatja a lelkiismeretét. Mert a paráznaságban a lelkiismeretet vagy teljesen elhallgattatjuk, vagy halljuk, tudjuk, hogy mit nem szabadna, de mégis az ellenkezőjét tesszük, tehát nem érvényesül.

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

Még egy utolsó dologra szeretném felhívni a Testvérek figyelmét a paráznaság bűnével kapcsolatban, amiről Krisztus példája miatt is beszélünk kell: mégpedig arra, hogy ebben a bűnben gyakran játszik közre a szemünk és a tekintetünk. Gondoljunk arra, hogy valaminek a nézése gyakran mennyire felerősíti az emberben az adott dolog utáni vágyat. Minél tovább nézed, annál jobban kívánod. Jó példa erre Dávid király, akinek bár sok felesége volt, mégis azt a Betsabét kívánta meg, akit látott a háztetőről. Vagy emlékezzünk Sámsonra, aki mikor feleséget választott a filiszteusok közül, olyat választott, aki az ő szeme előtt volt kedves (Bírák 14,3b). Nem a szívének tetszett, szemre volt kívánatos. Péter apostol is úgy beszél az ebben a bűnben lévő emberekről, mint „*akiknek szemei paráznasággal telvék*” (2Péter 2,14), tehát ő nem is a szív forrására mutat rá, hanem azt mondja, már a tekintetben benne van a bűn, mert a tekintet az a kapu, amelyen keresztül a szívbe bejut ez a kívánság, és megerősödik abban. És ezt sokan nagyon jól tudják, hogy így van, hogy a tekintet, a szem mennyire gyenge része az embernek, ha szabad így fogalmazni. A szemünk ezen szerepét használja ki a reklámipar, amikor igencsak alulöltözött emberekkel akarnak egy terméket népszerűsíteni. Azok a nők is, akik el akarnak csábítani egy férfit, különféle mozdulatokat tesznek, hogy megragadjon a férfiak tekintete rajtuk. Ott is mi a cél? A tekintet lekötése, és azon keresztül tisztátalan vágyakat akarnak ébreszteni bennük, vagy éppen a kihívó öltözködés az, amivel be akarják folyásolni a másikat. Olvadj el tőlem, kerülj a hatásom alá! Azért, ahogyan kinézek. És bár több érzékszervünk is erősítheti bennünk a parázna kívánságokat, mert nem a szem az egyedüli, kizárólagos érzékszervünk ebben a kísértésben, de legjobban – Krisztus is erre figyelmeztet – a szemünkre kell nagyon figyelni, mert az visz ebbe bele.

Még sok minden mást is el lehetne mondani a paráznaság bűnével kapcsolatban, de most inkább térjünk rá arra a kérdésre, hogy milyen pozitív dolgot parancsol meg nekünk Isten a hetedik parancsolatban. Egyértelműen a hetedik parancsolat pozitív parancsa az, hogy törekedj az Isten akarata szerinti szentségre és tisztaságra. És itt elővenném a kevésbé használt, sajnos a hétköznapi szóhasználatból kikopott szót, a szemérmességet, ami viszont a Biblia szerint egy pozitív tulajdonság lehet, amely a testi dolgokat megfelelő szégyenérzettel, de nem negatív értelemben, hanem tartózkodással fogadja, és úgy gondolkozik róla, mint egy intim dologról, ami nem tartozik mindenkire, hanem csak a házastársra.

A Szentírás is határozottan beszél arról, amivel kezdtem az igehirdetést, hogy nagy támadás alatt állunk, akár társadalmi nyomás, akár személyes kísértések terén is ezzel a bűnnel kapcsolatban, ezért az Ige felhívja a figyelmünket arra is, hogy Isten sok olyan eszközt ad a hívók kezébe, amik-

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

kel küzdeni tudnak ez ellen a bűn ellen. Most csak néhányat szeretnék felsorolni ezek közül.

Természetesen az egyik legfontosabb segítségünk Isten ígéje, az Ő akaratának megértése, elhívése, és az ahhoz való igazodásunk. Itt különösen hangsúlyossá teszi Isten számunkra, hogy fontos, hogy az ember értelme változzon meg, a gondolkozása ebben a dologban is. A Róma 12,1-2-ben ugyanis ezt olvassuk: „... *szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket.*” De mi előzi meg ezt, Testvérek, mielőtt oda tudnánk szálni a tagjainkat megfelelő célra? „*És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.*” Tehát itt a megújult értelemre hívja fel a figyelmünket, a megújult gondolkozásra, amelyet Isten ígéje újít meg és változtat meg. Értelmünknek meg kell újulnia ahhoz, hogy másként kezdjünk gondolkodni embertársainkról, önmagunkról, testünkről, hogy miért adott nekünk Isten ilyen tagokat, és meg kell erősödnünk Isten akaratában ahhoz, hogy a bűnös vágyak felett erőt tudjon venni, és uralkodni tudjon rajtuk. Testvérek, ne alacsonyítsuk le a másik embert egyszerű testté, de az sem elég, ha csak emberként tekintünk rá, mert a Szentírás mércéje az, hogy nézz úgy a te felebarátodra, mint aki az Isten képmására teremtett. Lehet, hogy eltorzult benne az istenképűség, a viselkedése és személyisége nem tükrözi, de mégis, az ember Isten képmása. És te a másik emberen keresztül a Teremtőt kell, hogy dicsérjed, Őt kell, hogy lássad. Tehát meg kell változnia a gondolkozásunknak a másiktól. Még akkor is, hogyha nem esünk a paráznaság bűnébe, gyakran előfordul, hogy a másik embert lebecsüljük, lekicsinyeljük.

Azonban nemcsak a Szentlélek által megújított értelem tud a Szentírás szerint uralkodni a bűnös vágyak felett, hanem az Isten parancsaihoz és szeretetéhez kötődő lelkiismeret is segít megfékezni azokat. Még egyszer hangsúlyoznám, csak az olyan lelkiismeret, amely Isten parancsaihoz és Isten és az emberek iránti szeretethez kötődik (mert van olyan lelkiismeret, amely nem kötődik, az nem is képes ezek ellen küzdeni). Gondoljunk József esetére, akit Potifárné el akart csábítani. József válaszából az tükröződik, hogy a lelkiismerete volt az, ami nem engedte meg neki, hogy engedjen a csábításnak, hiszen emlékezzünk vissza, mit is mond Potifár feleségének József: „*hogyan vétkezném hát el ezt a nagy gonoszsgot, és hogyan vétkezném az Isten ellen?*” (1Mózes 39,9) Látjuk, hogy Isten parancsainak kategóriájában kezelte ezt a kísértést, és azt mondja, hogy én Isten törvényét szegném meg, hogyha vétkeznék, és hogyan bánthatnám én meg ezt a szerető Istent, aki engem eddig megtartott, kegyelmesen hordozott. Az Isten szeretetéhez és így az Ő parancsaihoz ragaszkodó lelki-

ismeret sok bűntől meg tud óvni minket, ezért nem mindegy, hogy Isten parancsaival mit kezdünk az életünkben: a lelkiismeretünket ahhoz igazítjuk, vagy Isten törvényei felett csak úgy átsiklunk.

Jób is segít nekünk ebben a kérdésben, hogy milyen eszközt ad nekünk Isten a paráznasággal szembeni harcban, amikor azt mondja: „*Szövetségre léptem szemeimmel, és hajadonra mit sem ügyeltem*” (Jób 31,1). Mit mond Jób? „*Szövetségre léptem szemeimmel, és hajadonra mit sem ügyeltem.*” Ez leegyszerűsítve annyit jelent, hogy ez az istenfélő férfi ügyelt arra, hogy merre kalandozik a tekintete, és ami nem volt illő, Istenhez méltó, attól elfordította azt a tekintetet, vagy ha magában érzett bűnös vágyat, akkor nem tekintett arra a kívánt dologra, nehogy erősödjék a szívében lévő kísértés. „*Szövetségre léptem szemeimmel.*” Ez azonban nemcsak elfordulást jelent, hanem azt is, hogy Jób arra nézett, amerre kellett, valamitől elfordult, és valamihez odafordult. A tekintetét Isten felé fordította, és meglátta, hogy Isten azt kívánja, hogy inkább másra nézzen: az odafelvalókra is, de nézzen mások szükségére, nézhet Isten igéjére, nézhet és gyönyörködhet a saját feleségében, nézhet a saját munkájára, szolgálatára, gyülekezetére, és még lehetne sorolni, mennyi mindenre lehet tekinteni bűn nélkül.

Nagy segítség a paráznasággal szembeni harcban továbbá az is, amit az apostol meghagyott a gyülekezetekben, amikor azt írta: „*Hasonlóképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmertességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözéssel*” (1Timótheus 2,9). Ez elsősorban a férfiaknak segítség, de az Ige alapján bátran mondhatjuk, hogy korunk szemérmetlen társadalmában mindkét nemnek ügyelnie kell arra, hogy mit mutat meg magából, és mit nem. Az öltözködésen ne csak a saját divatízlésünkre ügyeljünk, hanem legyünk tekintettel másokra is, elsősorban arra, hogy mi illik az Úrhoz, és hogyan tudnám a felebarátomat segíteni. Mert van egy illem is az Úrban, Pál maga így nevezi: „*amint illik*” az Úrhoz, az asszonyok jó cselekedetekkel ékesítsék magukat” (1Timótheus 2,10).

Mindezek az igei útmutatások azonban, hadd fogalmazzak így, azoknak jelölnek ki utat, akiknek Isten már új szívet adott, és megújította természetüket. Mert megtérés, újjászületés, Jézus Krisztusban való hit nélkül ezek a „keresztyén módszerek” semmit sem érnek, mert az ember erőtlen ezek szerint élni, és bűnei uralkodnak rajta, hacsak Jézus Krisztus nem szabadítja meg őt. Krisztus minden bűnben egyedüli Szabadító, így erre a bűnre nézve is ez igaz, egyedül Ő képes megszabadítani. Még az újjászületett hívőket is folyamatosan kísérthetik ezek a bűnös vágyak, ezért találkozunk az apostoli levelekben többször is az ilyen bűnök elleni felszólításokkal. Például Pál a Kolossé-levélben is felszólítja a hívőket, hogy „Öl-

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

dököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fősvénységet, ami bálványimádás” (Kolossé 3,5). És hogy pozitíve hogyan lehet ezt megtenni, ugyanebben a fejezetben (Kolossé 3) beszél arról, hogy egyrészt az ember kezd az odafelvalókkal törődni, másrészt, hogy felöltözi az új embert, akinek krisztusi természete van.

És itt szeretném ismét a Testvérek figyelmét felhívni arra, amit Megváltó Urunk is az előző igeversekben hangsúlyozott, hogy Ő betölteni jött a törvényt, és nem eltörölni azt. Lehet, hogy a társadalom már túllép valami isteni elváráson és parancsolaton, de a hívők ezt sosem tehetik meg. Krisztus azért jött, hogy a hetedik parancsolatot is tökéletesen betöltse, és ezt meg is tette. Krisztus betöltötte a hetedik parancsolatot. Hogyan? Most csak két dolgot említenék.

Egyrészt azzal a tökéletes tisztasággal, szentséggel, szeretettel, pozitív értelmű szemérmességgel, hűséggel, amellyel menyasszonya, az egyház iránt volt és van, és annak minden bűne, hűtlensége ellenére is szereti, ebben utat készített számunkra, hogy hogyan lehet e szerint a parancsolat szerint élni. Krisztus példát adott nekünk a tökéletes hűségre, szeretetre, önfeláldozásra, arra, hogy hogyan szeressük feleségünket, házastársunkat, ezzel is legyőzve a paráznaság bűnét. Ezt nem én állítom pusztán, hanem az Efézus 5,25-27-ben olvassuk ezt. Maga az Ige hozza példaként elénk Krisztus egyháza iránti szeretetét, mert azt mondja az apostol: *„Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az ige által, hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen”.* Ezt a tökéletes szeretetkapcsolatot élte meg Krisztus, és éli mind a mai napig is, mert mai napig is szereti menyasszonyát, szeret bennünket.

Másrészt pedig – hadd fogalmazzak így is –, mint egyedülálló férfi is betöltötte ezt a parancsolatot, mert ugye Ő sose nősült meg. Soha nem nézett bűnös és gonosz kívánsággal egy nőre sem, soha nem gondolt tisztátalan dolgokra, hanem élete minden másodpercében megmaradt tisztának, szemérmesnek, testének tagjait teljesen odaszánta Isten szolgálatára, nem hagyta, hogy a test uralkodjon Rajta, Ő uralkodott a testén, és legyőzött minden külső kísértést és csábítást.

Így Krisztus egyszerre töltötte be az egyedülállókat, az egyedül levőket és a szerelmeseket, házasság helyett is ezt a parancsolatot: minden ember helyett betöltötte a parancsolatot. Mi csak az Ő vezetésével, Szentlelkének szabadításával, erejével tudunk erre törekedni. Küzdelmeinkben bátran fordulhatunk Őhozzá, hiszen Krisztus jól ismeri helyzetünket, Ő maga is

átélvén azt, amit mi, kivéve a bűnt – ezt tudjuk jól. Adja az Úr, hogy ez a parancsolat is segítsen bennünket felebarátaink még nagyobb megbecsülésére, tisztelésére, szeretésére, az Isten akarata szerinti tisztaságra, szentségre való törekvésben, hogy testestül-lelkestül, teljesen az Úrnak tudjuk szánni magunkat, és az Ő általa felállított korlátok között tudjunk szabadok lenni a test kívánságaitól, és uralkodni azok felett. A Szentlélek adja meg ezt nekünk napról napra az Ő kegyelméből!

Imádkozzunk!

Urunk, Jézus Krisztus, ha a Te életedre tekintünk, mindig rá kell csodálkoznunk arra a tisztaságra, szentségre, bűntől való ártatlanságra, amely Benned van egyedül, és valóban a Te imádatodra kell, hogy indítson ez minket. Köszönjük, hogy látva minden embernél jobban ebbéli bukásainkat, ennek a bűnnek szív mélyéig nyúló gyökereit, Te könnyörültél rajtunk, és eljöttél azért, ami nekünk nem megy, hogy betöltsed ezt a parancsolatot is helyettünk. Köszönjük, hogy közbenjárónkként megtetted ezt helyettünk és értünk, és hogy ez a Te elégtétele, engedelmességed hit által a miénk lehet, és nekünk tulajdoníttatik. Kérünk, valóban segíts ebben bízunk, és add, Urunk, hogy elfogadva ezt a kegyelmet, tudjuk odaszánni magunkat Teneked, hisz azt mondod az Igében is, hogy testünk a Szentlélek temploma, ezért különösen is ügyelnünk kell arra, merre kalandoznak gondolataink, tekintetünk, nem beszélve a többi bűnről. Segíts, hogy korunk társadalma megváltozzon, adj, Urunk, a Tieid közül olyanokat, akik bátran ellene állnak az újabb hódítani akaró ideológiáknak. Könyörgünk azért, hogy adj nekünk akarathoz, Igédhez való ragaszkodni tudást és akarást, Hozzád való hűséget ebben a dologban is.

És kérünk az utánunk jövőkéért, gyermekeinkért, unokákért. Elsősorban, hogy adj új életet nekik, teremtsd őket újjá, új szívet adva nekik, hogy megláthassanak Téged. És kérünk, hogy őrizd őket ezen a területen is.

Könyörgünk, hogy ebben is hadd tekintsünk Rád, mint Szabadítóra, és dicsőítsünk Téged minden szabadításodért, kegyelmedért. És köszönjük, hogy napról napra velünk maradsz, támogatva, erősítve bennünket, bukásainkban leleplezel, és magadhoz vonzol, hogy kegyelmet kapjunk, és igazi bűnbánatot tartva Előtted leboruljunk. Kérünk, hogy így vezess, és maradj velünk továbbra is kegyelmedből.

Könyörgünk magyar népünkért, adj ébredést közöttünk, Hozzád térést, újjászületéseket. Add, Urunk, hogy egyházunk is az evangéliumot képviselje, hogy Te vagy az egyedüli Szabadítónk, módszerek nem segíhetnek rajtunk, csak Te magad.

És kérünk, hogy egyen-egyenként hadd tudjuk megélni szeretettel, de határozottsággal otthon, családunk körében vagy a rokonság körében az

23. AHOGYAN ISTEN MAGYARÁZZA: NE PARÁZNÁLKODJ! 1.

Igédhez való ragaszkodást és hűséget. Őrizz meg bennünket, és add, hogy a testvéri közösség támogatása is hadd jelentsen számunkra erőt.

Maradj velünk, kegyelmeddel, erősítsd, kérünk, betegeinket a kórházi ágyakon, és az otthon fekvőket is. Kegyelmed szerint adj gyógyulást, de mindenek előtt hitet és erőt elhordozni a ránk helyezett megpróbáltatásokat.

Te, aki a minden vigasztalás Istene vagy, áldd meg gyászolóinkat, Te legyél az örömhözó, aki felragyogtatod a feltámadás és az örök élet evangéliumát.

És könyörgünk, hogy áldj meg bennünket, alkalmainkat, gyülekezetünket, Szentlelked vezessen bennünket az Ige megértésében, a testvéri közösség megélésében.

Maradj velünk, kérünk, kegyelmeddel, ígéreted szerint addig, amíg szemtől szembe megláthatunk Téged, vagy addig, amíg visszajössz az ég felhőin át. Urunk, emlékeztess bennünket mindig arra, hogy eljön ez az örömteli nap, hogy előbb-utóbb letelnek itteni napjaink. És adj alázatot és örömet, hogy mi már, mint megszabadítottak várhatjuk ezt örömmel. Kérünk, ez indítson minket hálára, még inkább a Neked odaszánt életre. Szentlelked segítsen ebben és vezessen továbbra is mindannyiunkat.

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

165,5-6 ének

5. Egyszerűvé formálj Belső, lelkiképpen,
békeességben, csöndességben.
Tisztogasd meg szívem: Tisztaságod lássam
Lélekben és igazságban.
Szívemmel Mindig fel-
Szállhassak sasszárnyon:
Csak Te légy világom!

6. Jöjj és lakozz bennem: Hadd legyen már itt lenn
Templomoddá szívem-lelkem!
Mindig közellévő: jelentsd Magad nékem,
Ne lakhasson más e szívben;
Már itt lenn Mindenben
Csakis Téged lásson,
Leborulva áldjon!